

for højt — naar det baade omfatter Bygningerne, Monteringen og Arealet, de ligge paa, tror jeg, det ikke er for højt —, vil Udgiften stige pr. Sygedag til 2 Kr. 32 Ø. Paa de kommunale Anstalter koster det ikke nær saa meget. Paa den kommunale Anstalt i Sorø er der Plads til 94 Patienter, fordelte for øvrigt i flere Afdelinger. Staten yder et Tilskud pr. Sygedag af 65 Ø., og saa inkasserer selvfølgelig Anstalten Betalingen for Patienter, hvilket gennemsnitlig vil være saadant noget som 75 à 80 Ø. — Betalingen er lidt forskellig for de forskellige Patienter. Men det er langt mindre, end hvad man kan holde Patienterne for paa Statens Anstalter, uden Hensyn til den Værdi, Bygningerne repræsenterer. Ikke destomindre betaler det sig for Sorø Amtskommune at drive denne Anstalt, det betaler sig saaledes, at man kan betale en rimelig Rente af Bygningernes og Grundens Værdi og endda have et lille Overskud.

Ved Siden deraf har man den Fordel for Beboerne, at de dog temmelig jævnlige kunne se til deres sindssyge Slægtninge, naar de anbringes paa en kommunal Anstalt, som ligger i Amtet. Jeg siger den højtærede Minister Tak for, at han stillede sig saa velvilligt til denne Tanke. Jeg anbefaler den fremdeles, og jeg vil ønske, at de amtskommunale Raad vilde tage Tanken op og realisere den. Jeg vil haabe, naar Medicinalkommissionen en Gang fremsætter Forslag, at det da vil gaa i den Retning, at man søger at anbringe de Patienter, som egne sig dertil, paa kommunale Anstalter, og at man saa begunstiger disse Anstalter frem for at drive de store Statsanstalter. Jeg tror, at de sindssyge ville faa lige saa forsvarlig Behandling paa de mindre kommunale Anstalter som paa Statens. Jeg anbefaler dette, og jeg anbefaler det foreliggende Forslag med den af Udvalget foreslaaede Ændring, som Ministeren har tiltraadt.

Lange: Da dette Forslag blev forelagt det høje Ting af den højtærede Minister, var der anslaaet et Beløb af 294,000 Kr., hvilket vilde sige, at hver Seng var beregnet til at koste 5,250 Kr., medens man nu efter Konference med de sagkyndige er kommen ned til en Udgift af 4,464 Kr. pr. Seng. I Tilslutning til den ærede Ordfører skal jeg udtale, at det ogsaa for mig staar som ubegribeligt, hvorledes disse Udgifter kunne drives saa højt op. Jeg tror, man maa give det ærede Medlem fra

Hillerød (Dinesen) Ret, naar han saa mange Gange her i Tinget har gjort opmærksom paa, at vi ofte bygge for dyrt her i Landet. Jeg har liggende for mig en Beretning fra forskellige Aar fra Kolonien „Filadelfia“ i Nærheden af Tersløse. Det er en privat Anstalt, som er bygget i Pavillonstil, d. v. s. med Pavillonbygninger, og det er en større samlet Anstalt, hvor de have baade Kirke, Inspektorbolig, Vaskeri og alt, hvad der hører til. Denne Anstalt har kun kostet 1,300 Kr. pr. Seng at opføre, d. v. s., heri er ikke indbefattet Funktionærpladser, saa Beløbet maa forhøjes noget.

I det Beløb, som foreslaas i Lovforslaget, nemlig 4,464 Kr., er Betjeningens Senge regnede med, men selv om man vil lægge det Beløb paa, som Funktionær- og Betjeningssenge andrage, vil man se, at man alligevel kommer saa betydeligt op over den Pris, for hvilken den private Anstalt er bygget, at man næsten, mener jeg, maa kalde det uforsvarligt, idet jeg tænker, at der dog maa kunne bygges Anstalter, hvor Udgiften pr. Seng maa kunne bringes ned til omtrent 3,000 Kr. Jeg tror, at man er kommen ind paa et Skraaplan, i hvilken Retning tør jeg ikke begynde at udtale mig om, da jeg ikke er sagkyndig nok, men det bør efter min Mening undersøges tilstrækkeligt, om vi ikke kunne komme ind paa en billigere og fornuftigere Byggemaade, thi en Bekostning af 4,464 Kr. pr. Seng finder jeg er endnu meget for dyr.

Jeg er i Udvalget gaaet med til det foreslaaede Ændringsforslag, som gaar ud paa, at der nu skaffes Plads til 68—70 Patienter, til Trods for at jeg erkender, at man langt fra derved løser det store Spørgsmaal om Plads til sindssyge, som maa blive et af de første, som kommer paa Dagsordenen i vort Land. Jeg har tiltraadt det, fordi man, naar man ikke kan faa det hele paa en Gang, er tilbøjelig til at være glad ved, at man i det mindste kan afhjælpe noget af den Trang, som er til Stede. Idet jeg slutter mig hertil, giver jeg den ærede Ordfører Medhold i hans forskellige Udtalelser og haaber paa, at dette lille Skridt maa blive efterfulgt af et andet, som fuldt ud skaber Muligheder for Hospitalsplads til de sindssyge Patienter, vi have her i Landet. Jeg tror, at man fra Medicinalkommissionen vil kunne faa grundigere Oplysninger, som formaa at bringe Sagen ind i et sundt Spor og faa Spørgsmaalet løst til en fornuftig Pris.